

A tolonkocsi

SZÉP ERNŐ

A rendőrségnek kapujában
Előállott a zöld fogat,
A tolonkocsiba befogtak
Három rendőrt és két lovat.
A zord sötétbe egy csavargót
Belökött a rendőri düh,
Bedugtak oszt egy nőszemélyt is
És a kocsis azt mondta: gyü!

Döcögött a toloncfiakker
Rendőri fedezet alatt,
S durván egymáshoz rázta őket
A nőt s a férfit, míg haladt.
A Zrínyi-utca szögletén már
A sötétben, hol nincs derű,
Egymást örömmel fölfedezték...
S kint a kocsis dűnnyögte: gyü!

Egymásról tudomást szereztek
Két rongyos, elzüllött személy,
S testükben a Váci-körúton
Föl is zendült a szenvedély.
Bus csókjuknak tanuja nem volt,
Fapad az ágyuk, egyszerü...
S megáll a zöld hintó egyszerre
S a kocsis újra mondja: gyü!

A nyugoti pályaudvarnál
Kihuzta egy rendőr a nőt,
Egymást egy percre sem láthatták
És el se bucsuzhattak ők.

S a keleti pályaudvarnál
A rendőrség, a kőszívü,
Ott tette le szegény csavargót...
S kint a kocsis azt mondta: gyü!

*(Zenéjét szerezte: Hetényi-Heidelberg Albert, Fővárosi Cabaret
Bonbonniere, 1908. In Magyar Kabaret. 2. köt. Gyoma, 1912. 14–15.)*

Hungara

PÁSZTOR ÁRPÁD³⁴

Odalenn történt fényes délvidéken,
Hová ritkán vetődik idegen,
Vihartól űzve, kis város tövében
Kötöttünk ki langy tavasz-estelen.

A horgony sírva hullt alá a mélybe,
S én meghuzódva csolnakunk ölébe
Siettem ki a partra, ahol éppen
Cseresznyefák virítottak fehérén.

... Oh mily jó egy idegen világban
Kószálni csendben, ismeretlenül,
E tétlenségbe' mily édes varázs van,
Szívünk megenyhűl, száz gond elkerül.

³⁴ Író, költő, műfordító, a *Magyarország*, a *Budapesti Napló* és az *Est* munkatársa (1877–1940). Pásztor a hungara-témát regényben is megírta *Vengerkák* címmel. – A külföldön dolgozó magyar prostituáltak kétféle elnevezése földrajzi alapon változott; a nyugatra kerülőket hungaráknak, a keletre és északra vitt lányokat vengerkáknak hívták. Pásztor a regényben egy-egy lánysorson keresztül típusokat próbált bemutatni, s megfestette e lányok végtelen kiszolgáltatottságát.